

ter af, de forventer, at Europa sammen kan udrette noget her. Jeg synes især, det er værd at lægge mærke til, at i den danske befolkning, hvor vi har et forbehold på området, er det altså der, hvor danskerne forventer store resultater. Det må også få os politikere til at lytte. Det er altså her, der forventes resultater, og det er måske her, vi får svært ved at levere dem, fordi vi ikke kan være med i alle faser af EU's retlige samarbejde.

Kl. 14.40

Af interne problemer i EU nævnes sving med midlerne – det er ikke noget nyt – og den store landbrugsstøtte, som man gerne vil have afviklet. Det er i og for sig heller ikke noget nyt, men det er meget rart at vide, at her er Folketinget faktisk helt i overensstemmelse med befolkningen. Der er i virkeligheden ikke nogen store uenigheder.

Der kom også mange nuancerede synspunkter frem. F.eks. er befolkningen udmærket klar over, at i et samarbejde mellem mere end 25 medlemslande kan beslutninggangene ikke blive superenkle. Man må acceptere et vist bureaukrati, og man må acceptere en vis langsomhed, for alle 25 lande skal høres, alle 25 lande skal være med, og man vil ikke give køb på demokratiet. Mindretal skal også have mulighed for at fremføre deres synspunkter.

Danskerne er generelt positive over for udvidelser af EU, hvis landene opfylder EU's krav til retssikkerhed, demokrati og menneskerettigheder. Det er et meget godt signal at få, for det viste sig også, at faktorer som religion og kultur ikke spiller den helt store rolle. De spiller i hvert fald en betydelig mindre rolle end udsigten til fred og stabilitet, demokrati og respekt for menneskerettigheder, så der er altså overraskende nuancer i befolkningen med hensyn til EU.

Var der også fiaskoer i debatten? Ja, jeg synes, man må være ærlig nok til at sige, at det var der. Der har ikke deltaget så mange mennesker i debatten, som vi havde håbet på. Dagspressen var ikke interesseret, men lokalpressen var interesseret, når der foregik møder forskellige steder rundt omkring i landet, og det havde vi meget stor glæde af. Ungdomsparlamentet, som vi havde ventet os en del af i Folketingets Europaudvalg, har afgivet for få besvarelser. Vi gennemfører Ungdomsparlamentet i en mindre udgave i slutningen af september, og vi har fået nogle gode svar, men ikke så mange, som vi havde forventet.

Var debatten god nok? Det kan man selvfølgelig altid diskutere bagefter. Jeg vil især gerne rose den planlægningsgruppe, der bestod af alle de organisationer, som indbyrdes er utrolig uenige om EU, for her kunne man trods alt samarbejde om at finde nogle fælles arrangementer. Det har de aldrig nogen sinde prøvet før, men jeg ved, at det har været en stor oplevelse for dem at skulle gennemføre nogle ting på trods af interne uenigheder.

Noget af det, der blev kritiseret fra debattørernes side rundt omkring i landet, var, at de syntes, politikerne holdt sig for meget tilbage i debatten. Man ønskede også mere aktion fra EU og undrede sig over tavsheden fra EU's side, og det synes jeg er nogle interessante tilbagemeldinger, netop fordi vi jo på forhånd havde sagt, at vi ville holde os lidt tilbage. Nu et års tid efter er vi altså kommet i den situation, at vi kan konstatere, at befolkningen faktisk gerne havde set, at vi havde været mere med, og det er selvfølgelig en melding, som man øjeblikkelig skal bringe videre til denne debat og sige: Nu har vi holdt os tilbage i et lille år, men nu er det altså meget passende, at vi kommer på banen og diskuterer den næste fase af tænkepausen.

Vi er glade for de ønsker om prioriteringer, vi har fået fra befolkningen. Vi er glade for de meldinger, vi har fået, og vi har også fået nogle ønsker om, hvordan vi for fremtiden skal prioritere EU's opgaver, så jeg kan kun sige fra Folketingets Europaudvalgs side, at vi synes, det har været et spændende forløb, og at vi har fået mange ideer til næste fase af tænkepausen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren for forespørgerne. Vi går til ordførerrækken, og den første er fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Tænkepausen har ikke været så skidt, som nogle gerne har villet fremstille den. Der er blevet gennemført masser af arrangementer om EU og EU's fremtid, og tusindvis af danskere har deltaget, også mennesker der aldrig tidligere har deltaget i et EU-møde eller -arrangement. Både organisationer og bevægelser i samarbejde, partier sammen eller hver for sig, folketingsmedlemmer og specialister har blandet sig i diskussionen.

Det har især været befriende, at vi ikke har ligget i skyttegravene og råbt ja eller nej til vores politiske modstandere. Faktisk er vi kommet et